

Disse to Ting i Forening tror jeg, man kan sige ere Pointen i Lovforslaget. Særlig det første har jo været stærkt ønsket fra dette Tings Side, og man maa indrømme, at den vedkommende Minister har handlet loyalt i saa Henseende. Udvalget foreslaar derfor, at man vedtager Lovforslaget. Dog foreslaar man en enkelt Ændring, som egentlig nærmest er af redaktionel Natur. Den gaar ud paa end ydermere at præcisere, at Kommissarierne ikke efterhaanden skulle have saa den, saa hin Bestilling udover det dem en Gang underlagte Embede, idet der jo saa ikke vil være opnaaet noget særligt ved Lovforslaget. Ændringsforslaget gaar ud paa, at i det Udtryk, som er brugt i § 2, andet Stykke, hvori der staar, at Kommissarierne ikke maa have andet Arbejde ved Jernbaner eller Jernbaneanlæg end det, der er forbundet med deres Embedsgerning, skal Ordet „Jernbaneanlæg“ udgaa og erstattes af Ordene: „Anlæg, der henlægges under Kommissariatet“, hvilket menes at rumme lidt mere, hvorefter der skal tilføjes: „ligesom de ej heller samtidig kunne have andre honorarlønnede Bestillinger under Staten“. At de ikke kunne have andet egentligt Embede under Staten, siger sig selv, det behøver der ikke at lovgives om, men at de heller ikke kunne have andre honorarlønnede Bestillinger under Staten samtidig med, at de ere Kommissarier ved Jernbanerne, skal dette lille Ændringsforslag fastslaa. Jeg haaber, at den højtærede Minister kan gaa ind paa denne lille Skærpelse, om jeg saa maa sige, af Lovforslagets Mening og Hensigt, og i øvrigt skal jeg anbefale Tingets ærede Medlemmer at følge Udvalget og stemme dels for denne Ændring og dels for selve Lovforslaget.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Jensen-Sønderup*): Ogsaa i dette Tilfælde kan jeg udtale min Tak til Udvalget for den Maade, hvorpaa det har taget Lovforslaget og dets enkelte Bestemmelser. Jeg skal kun sige, at jeg kan tiltræde det Ændringsforslag, Udvalget har stillet.

Kr. Jensen: Jeg kan ganske henholde mig til, hvad der blev sagt af den ærede Ordfører angaaende det foreliggende Forslag. Jeg betragter det som et væsentligt Gode og kan i alle Maader slutte mig til det. Blot vil jeg tillade mig en rent praktisk Henstilling, idet jeg ønsker at udtale, at ligesom Lovforslaget i mange

Maader raader Bod paa de Ulemper, der have vist sig ved Kommissariatene, saaledes som Forholdet hidtil har været, saaledes aabner det virkelig en Mulighed for at komme ret vidt. Men denne Mulighed er udelukkende afhængig af, om det lykkes at skaffe de Mænd til Veje, der virkelig have det praktiske Blik, der skal til, for at de kgl. Kommissarier kunne røgte deres Hverv paa fyldestgørende Maade. Jeg har haft adskilligt med denne Slags Forretninger at gøre og har set, hvor uhyre vanskeligt det kan være at klare de vanskelige Situationer, der kunne foreligge under den Gerning, en Kommissarius har. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at Kommissarierne nu virkelig maa blive Folk, der ere kendte med den uhyre ansvarsfulde Gerning, de blive satte til. Deraf afhænger det hele. Her vil en Teoretiker fra et eller andet Kontor, hvor dygtig Teoretiker han end maatte være, savne de allervæsentligste Betingelser for tilfredsstillende at løse den vanskelige Op-gave. Det magter selv den alldygtigste Kontormand ikke. Dertil kræves en Mand, som er praktisk kendt med Forholdene.

Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister i sine Bestræbelser for at bringe det bedst mulige ud af den foreliggende Lov af sig selv vilde have taget dette Hensyn, men det maa vel undskyldes mig, at jeg tillader mig denne Henstilling.

Ordføreren (*S. Sørensen*): Jeg takker det ærede Medlem (*Kr. Jensen*) for hans Henstilling, men jeg slutter mig ogsaa til hans sidste Bemærkning om, at Ministeren vel nok uden denne Henstilling vilde have taget dette Hensyn. Det kan imidlertid aldrig skade, at man herinde fra, hvor man har set, hvorledes Kommissarierne virke, og set deres Arbejde, minder Ministeren om, at det er ret vigtigt at faa praktiske Folk til denne Gerning. Derom ere alle vi, der have haft mere eller mindre med Jernbaneanlæg og Jernbansager i det hele at gøre, vistnok enige. Jeg tvivler heller ikke om, at Ministeren vil se sig godt for, naar han skal til at ud-nævne Kommissarier. Men jeg er i øvrigt enig i det ærede Medlems Udtalelser.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets § 1 (Tillæg A. Sp. 1937) vedtoges uden Afstemning.